

افغانستان 2014:

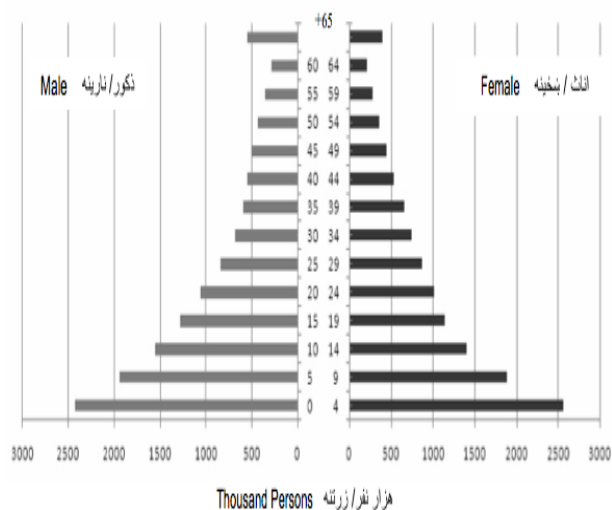
حرفهای یک نسل!

خلاصه سروی مشارکتی جوانان، 2013

خلاصه

حرفها و نظریات جوانان اکثراً در برنامه های انکشافی افغانستان مورد نظر گرفته نشده است. افغانستان از جمله کشورهایی میباشد که سریعترین میزان رشد را که 2.8 میباشد، دارا است. دو سوم (63 فیصد) جمعیت این کشور را جوانان زیر سن 24 تشکیل میدهد. این در حالیست که پالیسی هایی که آینده آنان را رقم میزند با برداشت اندکی از خود این جوانان و خواسته های ایشان طرح میگردد. تحقیق هذا بدین نتیجه نایل آمده است که اکثریت جوانان در افغانستان، خصوصاً زنان، این احساس را دارند که جامعه به آنان کمتر ارج قایل بوده، آنانرا در حاشیه قرار داده و از تصمیم گیری روی مسایل در سطح سیاسی و خانوادگی محروم قرار داده شده اند.

مخاطرات برای جوانان بیشتر است: 2014 (سال انتقال مسئولیت ها) - این سال شاهد تحولات مهمی از جمله تسلیم دهی مسئولیت های امنیتی به نیرو های امنیتی افغان، و انتخاب یک رئیس جمهور جدید خواهد بود. عواملی همچو بی ثباتی سیاسی، کارکرد اقتصادی ضعیف و تورم چشمگیر جوانان در افغانستان دست به دست هم داده و احتمال آغاز جنگ و بی ثباتی مداوم را در این کشور افزایش میدهد. جوانب زیدخل ملی و بین المللی فعلاً باید بیشتر از پیش سعی نمایند تا فاصله موجوده میان جوانان و پالیسی ملی را پر نمایند. البته گام های نخست در این راستا برداشته شده است.

در سال 2013 معینیت امور جوانان افغانستان با همکاری UNFPA، UNDP و UNICEF بالای طرح نخستین پالیسی ملی جوانان کار نمود.

تشکیل نفوس افغانستان و تورم جوانان (منبع: CSO 2012/2013)

قابل یاد آوری است که تا اکنون تحقیقات بالای وضعیت جوانان افغانستان به شکل پراکنده صورت گرفته و هیچ گاه یک ارزیابی یکپارچه از وضعیت، گرایش ها و خواسته های آنان انجام نیافته است. برای شرکت مشورتی سمیول هال وظیفه داده شده بود تا یک ارزیابی جامع وضعیت جوانان افغانستان را انجام داده و پیشنهادات مستحکم و مبتنی بر شواهد را جهت حمایت برنامه ریزی ها در چهارچوب پروژه پالیسی سازی ارایه نماید. این تحقیق دارای دو هدف ذیل میباشد:

- اجرای یک ارزیابی روی وضعیت جوانان افغانستان در سکتور های کلیدی مانند تعلیم و تربیه، کاریابی و صحت؛ و
- ارایه پیشنهادات برای معینیت امور جوانان تا این اداره بتواند بر اساس آن برنامه های جوانان را طرح ریزی نماید.

بخاطر جزئیات کامل در مورد این تحقیق بشمول روش تحقیق، به مرجع ذیل مراجعه کنید:
شرکت مشورتی سمیول هال (2013). "آینده افغانستان در مسیر تحول: یک ارزیابی مشارکتی جوانان افغان"،
تحقیق سفارش شده توسط معینیت امور جوانان، UNDP، UNFPA، و UNICEF، کابل، 2013

تعلیم و تربیه

پالیسی تعلیمی موجوده توانسته است سطح سواد و روند ثبت نام در مکاتب را تا حدی افزایش دهد، ولی نظام تعلیمی افغانستان هنوز هم آماده نیست تا بتواند جوانان را با مهارت ها و دانش ایکه در بازار کار افغانستان به آن ضرورت است مجهز سازد. جوانان افغان تعلیم و تربیه را دریچه بسوی یک آینده بهتر و روشنتر میپندارند. این درحالیست که یک تعداد چشمگیری از شاگردان افغان میخواهند تحصیلات خود را نه در افغانستان بلکه در خارج از کشور تکمیل نمایند. این گرایش بخاطری میان جوانان افغانستان افزایش یافته است که سطح پذیرش در پوهنتون های افغانستان پایین بوده و کیفیت تدریس در کشور های خارجی بالاتر میباشد.

یافته های کلیدی سروی

- روند ثبت نام در مکاتب و سطح باسوادی در حال افزایش است: 84 فیصد پاسخ دهندگان به این سروی باسواد بودند.
- فاصله میان چگونگی سطح سواد در مناطق اطراف و شهری در حال کم شدن است: در مناطق اطراف و شهری بالترتیب 79.8 و 77.7 فیصد جوانان به مکتب رفته و سواد آموخته اند.
- دستاورد های تعلیمی خیلی ارجگذاری گردیده و میزان ترک مکتب در صنوف مختلف بطور چشمگیری کاهش یافته است: سطح ترک پوهنتون توسط شاگردان تقریباً 0 میباشد.
- 65.1 فیصد مردان و 41.5 فیصد زنان ایکه صرف به مکتب ابتدائیه رفته اند میگویند که مکتب را ترک کرده اند. این وضعیت در محیط های سروی شده شهری (58.1 فیصد) و اطرافی (56.0 فیصد) تقریباً یکسان است.
- با این حال، نابرابری های سوادی میان جنسیت "چندر" های مرد و زن در ولایت کندهار خیلی زیاد است: 62.3 فیصد دختران سروی شده در این ولایت بیسواد بوده و مکتب نرفته اند.
- جوانان افغان آرزو های بلند دارند: 26.2 فیصد پاسخ دهندگان به این سروی میخواهند در آینده داکتر شوند، 14.8 فیصد میخواهند استاد و 14.6 فیصد آنان میخواهند انجنیر شوند. در حال حاضر پایین بودن سطح پذیرش در پوهنتون ها رسیدن به این آرزو ها را محدود ساخته است.
- بعضی از جوانان از کمبود فرصت های آموزشی در خارج از کشور نگران میباشند: اکثریت جوانان آرزومند به پایان رسانیدن تحصیلات شان در خارج از کشور هستند ولی در حال حاضر وجوده تخصیص داده شده دولت به این منظور خیلی اندک میباشد. به تعداد 174 پاسخ دهنده در این سروی جوانانی بودند که تحصیلات خود را در کشور های همسایه مانند پاکستان و ایران در حال مهاجرت تکمیل کرده اند. اکثریت این جوانان کسانی بودند که در ساحات شهری زندگی میکردند.
- برای جوانان ایکه خواهان تکمیل تحصیلات در خارج از کشور هستند بورسیه های اندکی وجود دارد: تنها 5 پاسخ دهنده این سروی جوانانی بودند که از جانب دولت افغانستان بورسیه تحصیلی دریافت کرده بودند، در حالیکه 5 پاسخ دهنده دیگر از نهادها و دولت های کشور های خارجی چنین بورسیه ها را دریافت کرده بودند. 87 فیصد جوانانیکه برای تحصیل به خارج از کشور رفته بودند مصارف آنها شخصاً یا فامیل شان پرداخته بوده است.
- 71 فیصد جوانان افغانستان به این باور هستند که تعلیم و تربیه میتواند آنها را در پیدا کردن یک وظیفه کمک نماید ولی فرصت های کاری در افغانستان محدود است و این میتواند بالاخره باعث فرار مغزها (فشر تحصیل یافته) از کشور گردد. 61 فیصد جوانان پاسخ دهنده به این سروی که در کورس های تعلیمات مسلکی اشتراک کرده بودند قادر به یافتن وظیفه نبودند.
- هنگامیکه از آنان پرسیده شد که دولت جهت کمک با جوانان چی کار را انجام میدهد، 30.5 فیصد پاسخ دهندگان از تلاش های دولت در محور تعلیم و تربیه متذکر شدند.

ارقام ملی

- در افغانستان 7.9 میلیون طفل به مکتب میرودⁱⁱⁱ
- تناسب دختران نسبت به پسران در مکتب ثانوی 45 فیصد^{iv} میباشد
- در سال 2007 39 فیصد جوانان باسواد بودند که از اینجمله 53 فیصد آنها مردان و 24 فیصد آنها زنان تشکیل میداد. شهر نشینان دارای میزان سواد 63 فیصد و اطرافیان دارای میزان سواد 33 فیصد بودند در حالیکه میزان سواد میان کوچیان صرف 12 فیصد بود^v
- 85 فیصد مردم افغانستان به این باور هستند که مردان و زنان باید به تعلیم و تربیه دسترسی مساویانه داشته باشند^{vi}
- سطح ترک مکتب در صنوف ابتدائیه 54.6 میباشد^{vii}
- 50 فیصد از فارغین صنوف دوازده در سال 2011 بخاطر پایین بودن سطح پذیرش پوهنتون ها قادر نبودند به پوهنتون بروند^{viii}

کاریابی و اشتغال

دامنه اشتغال در سکتور خدماتی افغانستان پس از انتقال مسئولیت های امنیتی در سال 2014 کوچکتر خواهد شد. سوال در اینجاست: یک اقتصاد ایکه از اساس تشکیل مجدد مینماید چطور خواهد توانست به توقعات اشتغالی و کاریابی یک نسل جدید رسیدگی نماید؟ فعلاً، رسیدگی نمیتواند. سالانه تعداد جوانان بالغ به 700,000 تن مکتب ثانوی را تکمیل مینمایند اما ضعف اقتصادی باعث میگردد که این تعداد جوانان در کارهای آسبیدیز مشغول گردیده و اکثریت آنان در موقف های بدون معاش و مصئونیت وظیفوی، کار مینمایند^{ix}. در صورت نبود فرصت های کاری و اشتغالی در افغانستان، جوانان افغان به جستجوی کار در کشور های دیگر متصل خواهند شد.

یافته های کلیدی سروی

ارقام ملی
• میزان بیکاری میان جوانان زیر سن 25 سال نسبت به دیگران بالاتر است (7 فیصد): از جمله 10 فیصد برای مردان و 15 فیصد برای زنان ^x .
• در صورتیکه افراد غیرفعال نیز محاسبه گردد این رقم به 45 فیصد بلند میروند ^{xi} .
• 75 فیصد زنان مصروف کار بحیث "کارمندان خانگی بدون معاش" کار میکنند ^{xii} .

- افغانستان بنابر داشتن گزینه های کاری یا اشتغالی محدود بازار کار جالبی برای جوانان نیست. سطح اشتغال میان پاسخ دهندگان این سروی پایین بود: تنها 28.7 فیصد پاسخ دهندگان این سروی از داشتن یک یا بیشتر از یک وظیفه یاد آوری نمودند. تعداد پاسخ دهندگان دارای وظیفه یا اشتغال در ولایات مختلف و میان جنسیت های مختلف خیلی تفاوت داشت. ولایات کندهار، هرات، و کابل دارای بیشترین سطح اشتغال برای مردان میباشد.
- خصوصیت های وظایف جوانان مشمول یک سطح بلند ناامنی وظیفوی، کیفیت پایین اشتغال و تحول دشوار بازار کاری میباشد – تنها 23.5 فیصد جوانان در ولایات سروی شده اظهار داشتند که وظیفه با معاش دارند.

- جوانان سروی شده نسبت به داشتن کارهای زراعتی بیشتر دارای مشغول فراهم سازی خدمات اطرافی مانند خورده فروشی، ساختمانی و تعلیمی بودند. سطح اشتغال در افراد سروی شده ساحات شهری (31.7 فیصد) نظر به ساحات روستایی (23.5 فیصد) بالاتر میباشد.
- گرایش در حال افزایش به سکتور خدماتی در صورت تضعیف این سکتور پس از سال 2014 نیروی کاری افغان را در معرض خطر سطح بلند بیکاری قرار خواهد داد.
- جوانان سروی شده افغان به معلومات مربوط به فرصت های کاری دسترسی محدودی داشتند سه چهارم (74 فیصد) جوانان معلومات مربوط به موجودیت فرصت های کاری را از اقارب و دوستان خود حاصل میکنند و این امر باعث افزایش قوم پرستی، انحصار وظایف و محدودیت تنوع اقتصادی میگردد.

جوانان بیکار

	جوانان بیکار		
	مذکر	مونث	مجموع
بدخشان	86.6%	91.3%	88.9%
هرات	13.5%	98.8%	56.1%
کابل	54.1%	83.6%	68.9%
کندهار	14.5%	97.6%	56.0%
کنز	80.2%	89.3%	84.7%
بلخ	60.2%	71.8%	65.9%
ننگرهار	71.2%	93.9%	82.5%

- بازار کاری افغانستان قادر به جذب تعداد در حال افزایش جوانان فارغ التحصیل، یا برآورده سازی توقعات کاری و اشتغالی آنان نمیشد. تنها 28.7 فیصد جوانان سروی شده دارای وظیفه بودند. ولایات بدخشان و کنز دارای سطح بلندتر بیکاری بودند، بالترتیب 88.9 و 84.9 فیصد.
- زنان نسبت به مردان شانس کمتری در پیدا کردن وظیفه دارند. 39.2 فیصد مردان در مقایسه با تنها 10.2 فیصد زنان مشغول وظیفه میباشند. در ولایات محافظه کار یاسنتی مانند کندهار تعداد زنان مشغول وظیفه به 2.4 فیصد نزول مینماید.

صحت فزیکي و رواني

در افغانستان شاخص های صحتی به آهستگی رو به بهبود است، ولی جوانان بطور مشخص از دو ساحه آسیبپذیر هستند: صحت روانی و تناسلی. در افغانستان درک درستی از صحت روانی صورت نگرفته است و سیستم صحتی این کشور آماده شناسایی یا درمان مشکلات روانی نیست. شاخص های صحت تناسلی ضعیف با استفاده اندک از وسایل جلوگیری از بارداری، سطح بلند بارداری و دسترسی محدود به خدمات صحتی، تشدید یافته، و دارای یک ارتباط مستقیم با سطح تعلیمی میباشد.

یافته های کلیدی سروی

ارقام ملی

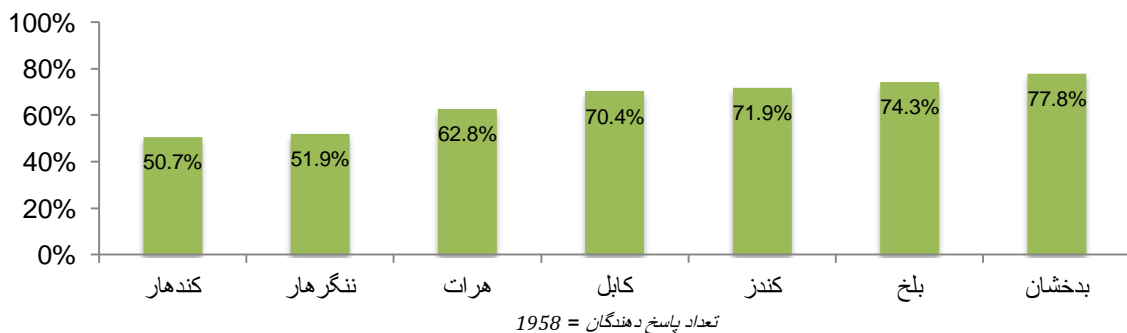
- 10 فیصد از جمله زنان جوان بین سنین 15 الی 19 یک طفل داشته اند؛ و 4 فیصد آنان حمل دارند/حامله هستند^{xiii}.
- میزان بارداری بلند است – 5.1^{xiv}
- 27 فیصد زنان متاهل بین سنین 20-24 در ساحات اطرافی و 18 فیصد آنان در ساحات شهری در سن 18 سالگی یک طفل زنده به دنیا آورده اند^{xv}.
- صرف 36.4 فیصد زنان شهری و 18.4 فیصد زنان روستایی استفاده از وسایل جلوگیری از بارداری را ذکر کردند^{xvi}.
- صرف 27.7 فیصد پاسخ دهندگان میان سنین 15-24 در مورد بیماری ایدز/AIDS شنیده بودند^{xvii}.
- 67.7 فیصد پاسخ دهندگان در سروی صحت روانی از خود علایم افسردگی نشان دادند^{xviii}.

- سکتور صحت دارای تجهیزات کافی جهت رسیدگی به مشکلات صحت روانی نمیباشد.
- در افغانستان تقاضا برای درمان صحت روانی نسبت به تعداد داکتران آموزش دیده و تجهیزات صحت روانی موجوده بیشتر میباشد. بیشتر از نصف جوانان سروی شده به این باور بودند که ضرورت به مشورت یا کمک روانی دارند، در حالیکه تنها تعداد اندکی از آنان این کمک را دریافت کرده اند – 75 فیصد جوانان مصاحبه شده در کابل خواهان مشورت یا حمایت روانی میباشد ولی تنها 12 فیصد آنان آنرا دریافت کرده اند.
- تنها 50 روانشناس آموزش دیده در افغانستان وجود دارد، و تنها 1 فیصد آموزش "ترینگ" داکتران شامل مسایل صحت روانی میباشد^{xix}.
- در کابل 62 فیصد زنان در مورد مسایل صحت تناسلی هیچ نوع معلوماتی نداشته و هنوز هم بخاطر مشورت در مورد صحت تناسلی بالای معلومات حاصله از مادرانشان متکی میباشد – 1 زن از میان هر 5 زن بالای معلومات حاصله از

مادرانشان متکی هستند. سازمان های غیر دولتی با وجود تلاش هایشان توانسته اند اثرات خیلی اندکی داشته باشند: تنها 1 فیصد پاسخ دهندگان اظهار داشتند که از سازمان های غیر دولتی روی مسایل صحت تناسلی معلومات حاصل کرده اند.

- تعلیمات بهتر باعث رفتارهای صحتی بهتر میگردد: سطح بارداری میان زنان تعلیم یافته پایینتر بوده، استفاده وسایل جلوگیری از بارداری بیشتر میباشد و احتمال بیشتر دارد که زنان تعلیم یافته در موجودیت یک کارمند آموزش دیده صحتی ولادت نمایند (ارقام آن در بخش بعدی ارایه شده است).
- مکلفیت های خانوادگی مانع دسترسی زنان به بازار کاری و اشتراک آنان در نهاد های تعلیمی میگردد. احتمال طفل داشتن زنان در هر سن معینه نسبت به مردان بیشتر میباشد – 55 فیصد زنان 22 ساله دارای یک طفل میباشد در حالیکه تنها 28 فیصد مردان در این سن طفل میداشته باشند.

تناسب پاسخ دهندگان که باور دارند که ضرورت به مشورت یا حمایت روانی دارند

استفاده از رسانه ها

اکثریت جوانان افغان علاقمند استفاده از موبایل های مدرن و تکنالوژی اینترنتی بوده و در جوامع "صفحات" و گروپ های عضویت آنلاین اینترنتی اشتراک فعالانه دارند. استفاده ای درحال افزایش از رسانه های مدرن بالخصوص میان جوانان شهری یک مجرای ارتباطی خوبی را برای پخش اطلاعات در مورد وظایف و مراقبت های صحی، و همچنان جهت وسیعتر سازی شبکه های جوانان فراهم مینماید. اگرچه پوشش اینترنتی ضعیف در ساحات اطرافی بیانگر این میباشد که اکثریت جوانان اطرافی از این ابتکار بدور خواهند ماند.

یافته های کلیدی سروی

ارقام ملی

- در سال 2012 در افغانستان 17.1 میلیون استفاده کننده موبایل و 1.08 میلیون استفاده کننده اینترنت موجود بود^{xx}
- اکنون 7.2 فیصد مردم به اینترنت دسترسی دارند^{xxi}
- 85 فیصد مردم در ساحات تحت پوشش مخابراتی زندگی میکنند^{xxii}
- 80 فیصد افغانان رادیو دارند، 71 فیصد آنان موبایل دارند، 52 فیصد آنان تلویزیون دارند و 12 فیصد آنان کامپیوتر دارند^{xxiii}
- استفاده تلویزیون در ساحات شهری نسبت به ساحات اطرافی بیشتر است (91 فیصد در ساحات شهری و 38 فیصد در ساحات اطرافی)^{xxiv}
- جوانان در مورد مسایل مذهبی بالای تلویزیون همان قدر اعتماد دارند که بالای ملا ها دارند - بالترتیب 29 فیصد و 35 فیصد^{xxv}

- استفاده موبایل در ساحات شهری (96 فیصد) میباشد که این بالاتر از ساحات اطرافی (93 فیصد) است، ولی استفاده اینترنت در موقعیت های مختلف دارای تفاوت قابل توجه میباشد - ساحات شهری 51 فیصد و ساحات اطرافی 24 فیصد.
- جوانان امروزه نسبت به نسل های گذشته احتمال بیشتری به دسترسی به اینترنت دارند- 18.3 فیصد احتمال دسترسی جوانان امروزه به اینترنت میباشد در مقایسه با 7.2 فیصد احتمال دسترسی نسل های گذشته به آن.
- کاربران اینترنت در سایت های اجتماعی اشتراک فعالانه دارند - 71 فیصد کاربران اینترنت به شبکه اجتماعی فیسبوک دسترسی دارند.
- صفحات "سیاسی" فیسبوک میان جوانان مشهور است - صفحه فیسبوک "افغانستان" دارای 24244 عضو میباشد، صفحه فیسبوک "جنبش جوانان افغانستان برای وحدت ملی" دارای 2304 عضو بوده، و صفحه فیسبوک "جنبش ضد فساد افغانستان" دارای 2571 عضو است.
- همچنان از نترنت (47 فیصد) به منظور دسترسی به اخبار، (43 فیصد) بخاطر دسترسی به ایمیل، و (30 فیصد) به منظور مکالمات سمعی و بصری آنلاین استفاده بعمل می آید.
- استفاده اینترنت هنوز هم یک پدیده بیشتر شهری میباشد. استفاده اینترنت میان مردان و زنان در ساحات اطرافی کمتر است. 11 فیصد مردان جوان و 2.5 فیصد زنان جوان در ولایت بدخشان به اینترنت دسترسی دارند و این محدودیت باعث میگردد که انتقال معلومات در مناطق اطرافی محدود شود.
- تفاوت های قابل توجه ای در استفاده اینترنت میان جنسیت "جنر" های مختلف وجود دارد- 23 فیصد مردان و 11 فیصد زنان به اینترنت دسترسی دارند. این تفاوت ها خصوصاً در ولایات کندز (39 فیصد در برابر 17 فیصد)، بلخ (33 فیصد در برابر 17 فیصد) و کندهار (5 فیصد در برابر 0 فیصد) چشمگیر است. از طریق تلویزیون و رادیو میتوان برای زنان جوان در مورد مراقبت صحی معلومات بهتر ارایه نمود چون آنان نسبت به مردان جوان وقت بیشتری را صرف گوش دادن به رادیو و تماشای تلویزیون مینمایند. بالترتیب 30.0 فیصد و 42.3 فیصد در مقابل 17.8 فیصد و 31.4 فیصد.

مقایسه دسترسی جوانان و دسترسی عوام به تکنالوژی های ارتباطی (مالکیت این تکنالوژی ها)

ملی ^{xxvi}	مجموع	بدخشان	هرات	کابل	کندهار	کندز	بلخ	ننگرهار	رادیو
80%	79.1%	88.9%	65.2%	73.2%	92.8%	89.5%	88.6%	74.5%	رادیو
71%	94.4%	94.7%	96.1%	92.6%	95.2%	98.6%	94.8%	93.8%	موبایل
52%	81.2%	82.6%	85.5%	81.3%	65.6%	89.5%	88.6%	74.5%	تلویزیون
12%	39.7%	37.7%	55.1%	36.9%	7.7%	59.5%	52.4%	35.6%	کامپیوتر

برداشت ها، نگرش ها و آرزو های جوانان

جوانان افغان نیرومندترین عوامل تغییر در کشور میباشند ولی احساسات قوی ملت گرایی، تمایل به سیاست و آرزوی کمک در اعمار مجدد افغانستان میان این جوانان بوسیله احساس محرومیت شان از حق انتخاب و رای تضعیف گردیده است. در یک زمان تحول و تغییر، محروم سازی جوانان میتواند یک امر خطرناک ثابت شود خصوصاً اگر جوانان راه های مانند برپا کردن شورش و تظاهرات را بمنظور اظهار نگرانی خود به پیش گیرند.

یافته های کلیدی

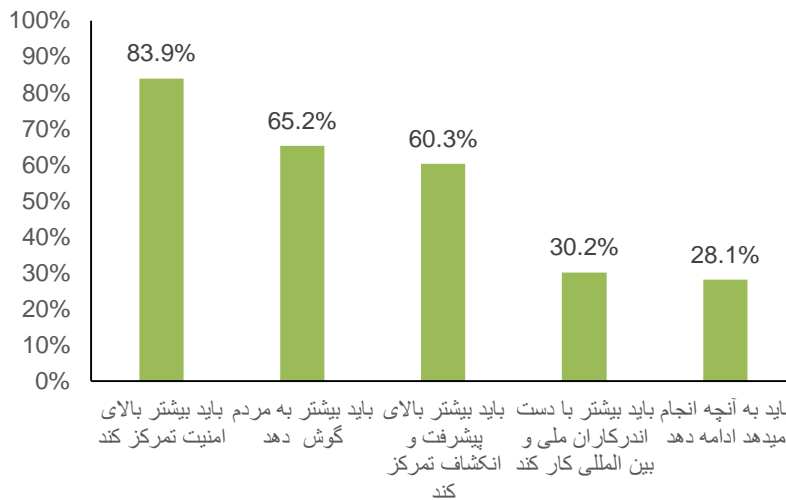
اکثریت جوانان سروی شده میهن دوست بوده و بر افغانیت خود افتخار میکنند:

- 92 فیصد جوانان اظهار داشتند که آنان افتخار میکنند که افغان هستند. 40 فیصد آنان در عوض متعلق بودن خویش به یک نژاد یا ملیت خاص، خود را بیشتر افغان تلقی مینمایند.
- علیرغم فرصت های کاری اندک، سطح پایین پذیرش در پوهنتون ها، و زیربنای مراقبت صحتی ضعیف، 72 فیصد جوانان افغان تابعیت یک کشور خارجی را اگر برایشان پیشنهاد گردد نخواهند پذیرفت.

جوانان افغان از شیوه حکومت داری دولت راضی نیستند:

- تنها 28 فیصد جوانان به این نظر هستند که عملکرد دولت باید طوریکه اکنون است ادامه یابد.
- اکثریت (72 فیصد) جوانان به این عقیده هستند که عملکرد دولت نباید به این شیوه ادامه یابد.
- 40 فیصد پاسخ دهندگان احساس میکنند که دولت افغانستان به نظریات آنان ارجحی نمیگذارد.
- از اینجمله، 63 فیصد آنان به این نظر هستند که دولت پالیسی های جوانان را تطبیق نمیکند.
- 65 فیصد جوانان فکر میکنند که دولت باید بیشتر به گفته های مردم گوش دهد.
- 21.6 فیصد جوانان سروی شده به این نظر هستند که دولت به نظریات جوانان روی مسایل سیاسی گوش نداده یا آنرا در پالیسی شامل نمیسازد

توقعات از دولت

جوانان خاصاً نگران شیوه تأمین امنیت توسط دولت افغانستان بوده و در این راستا خواهان حمایت بیشتر از جامعه بین المللی میباشند:

- 84 فیصد جوانان سروی شده به این نظر هستند که دولت باید تمرکز بیشتر بالای امنیت داشته باشد.
- اکثریت (57 فیصد) پاسخ دهندگان به این باور هستند که وضع امنیتی عین شکل باقی مانده یا بدتر شده است.
- 63 فیصد پاسخ دهندگان از جامعه بین المللی متوقع تعهد منابع مالی بیشتر به افغانستان بوده و 51 فیصد آنان متوقع استقرار بیشتر نیرو های نظامی خارجی میباشند – این یافته ها با روند فعلی پروسه انتقال قدرت در تضاد بوده و مبین خلاء میان درک و واقعیت ای میباشد که ممکن جوانان را نسبت به سایر افراد بیشتر صدمه بزند چون زندگی این جوانان بیشتر با حضور نیرو های بین المللی در افغانستان طی یک دهه گذشته شکل یافته است.

جوانان دارای انگیزه های عالی بوده و علاقمند داشتن سهم سیاسی در کشور میباشند. گرفتن حق انتخاب و رای از آنان میتواند جوانان را از مسیر اصلی سهمگیری سیاسی به گروپ های شورشی یا افراطی سوق دهد:

- 65 فیصد جوانان سروی شده علاقمند سیاست بودند ولی اکثریت چشمگیر (80.9 فیصد) آنان در هیچ کدام از احزاب سیاسی امروزه، گروپ های مدافعه یا سازمان های جوانان سهیم نیستند.

- 85.6 فیصد جوانان مصاحبه شده اظهار داشتند که در انتخابات آینده رای خواهند داد.

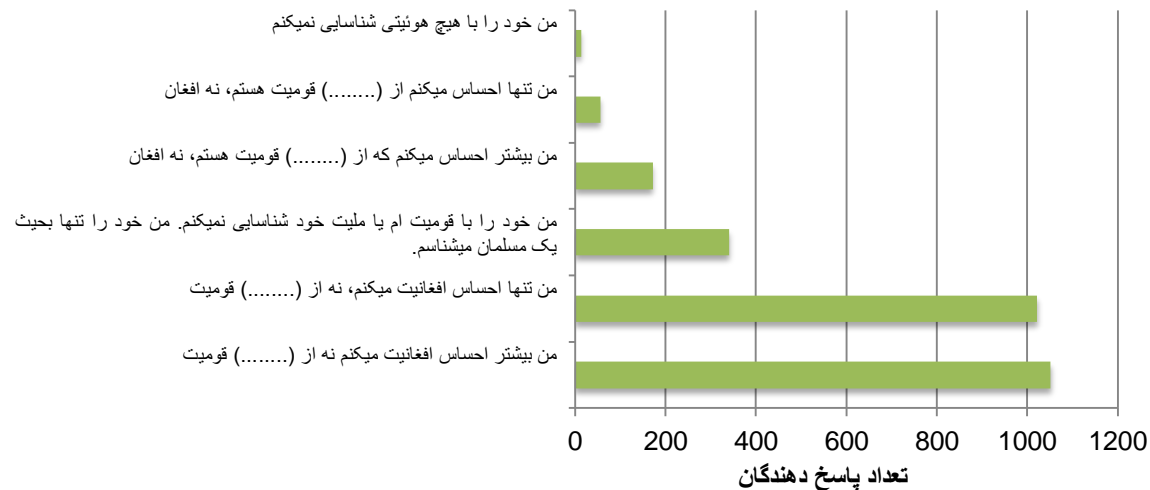
تلاش های دولت برای رسیدگی به مشکلات جوانان تا حد زیادی ناشناخته باقی مانده است. این هردو علامت، و عامل دست دادن احساس فروگذاری و چشم انداز شدن در نزد جوانان میباشد:

- تنها 17.3 فیصد پاسخ دهندگان به این نظر هستند که دولت بخاطر بهبود فرصت های کاری اقداماتی را اتخاذ کرده است.
- صرف کمتر از یک چهارم (23 فیصد) جوانان از موجودیت معینیت امور جوانان باخبر بودند.

جوانان باورمند هستند که باید نقش مهمی را در رقم زدن آینده افغانستان ایفاء نمایند و آنان آماده سهمگیری فعال در اعمار مجدد و انکشاف کشور میباشند:

- 63 فیصد جوانان سروی شده اظهار داشتند که میتوانند در بهبود بخشی امنیت افغانستان نقش ایفاء کنند.
- 70 فیصد آنها به این نظر هستند که میتوانند این کار را بوسیله آموزش و انتقال مهارت ها یا علوم انجام دهند.
- 45 فیصد آنها به این نظر هستند که میتوانند بوسیله اشتراک در کار های اجتماعی این کمک را انجام دهند.
- قابل ذکر است که 67 فیصد جوانان اظهار داشتند که بهترین راه برای آنان که بتوانند از طریق آن امنیت را بهبود بخشند همانا حمایت دولت و نیرو های نظامی میباشد. اگرچه، تنها 1.2 فیصد از جوانان آماده هستند تا جهت بهبود بخشی امنیت به اردو بپیوندند و این نشان دهنده بی ارتباطی میان جوانان و ادارات تنفیذ قانون میباشد.

ملت گرایی میان جوانان در افغانستان

باوجود این همه نگرانی ها، اکثریت جوانان افغان در مورد آینده خوشبین هستند::

- 71 فیصد جوانان سروی شده به این باور هستند که کیفیت زندگی آنان در ده سال آینده بهبود خواهد یافت.
- سه چهارم (75 فیصد) آنان به این نظر هستند که کار، سفر و زندگی کردن در هر نقطه از افغانستان آسانتر خواهد شد.
- 66 فیصد جوانان به این نظر هستند که در آینده فرصت های کاری بیشتری وجود خواهد داشت.

جنسیت "جنדר" و محافظت

در افغانستان زنان جوان با چالش های بیشتری نسبت به آنچه که قبلاً ذکر گردید مواجه هستند. پس از مرور آثار و یافته های تحقیق هذا، ما موارد ذیل را ملاحظه نمودیم:

بازار کار افغانستان نمیتواند برای زنان جوان تحصیل یافته فرصت های کاری کافی فراهم نماید:

- هنوز هم احتمال پیدا کردن کار برای مردان نسبت به زنان بیشتر است. سطح اشتراک نیروی کاری مردان در کار و وظیفه 86 فیصد میباشد در حالیکه این سطح در زنان صرف 47 فیصد است.^{xxvii}
- 97 فیصد از مجموع زنان شامل وظیفه مشغول کارهای آسپبذیر میباشند.^{xxviii}
- زنان بیشتر مصروف کار در سکتور دولتی میباشند - 21 فیصد کارگران خدمات ملکی را زنان تشکیل میدهد.^{xxix} این درحالیست که سکتور خصوصی هنوز هم برای کارمندان اناث غیر قابل نفوذ باقی مانده است.

بیجا شدگی باعث بلند رفتن سطح آسپبذیری اقتصادی زنان میگردد:

- مردان بیجا شده داخلی 23 الی 47 مرتبه عاید بیشتر از زنان بیجا شده داخلی دارند.^{xxx}
- تنها 18 فیصد زنان بیجاشده تذکره (کارت هویت ملی) دارند، در حالیکه 83 فیصد مردان بیجا شده داخلی این سند را دارا هستند.^{xxxi}

جوانان افغان در رابطه به تساوی حقوق میان مردان و زنان نسبت به نسل های گذشته دارای نظریات آزاده تری هستند، البته برداشت های سنتی هنوز هم پابرجا اند:

- اوسط سن برای نخستین ازدواج زنان جوان 17.9 سالگی میباشد.^{xxxii}
- 91.5 فیصد پاسخ دهندگان (84.8 فیصد شهری / 93.0 فیصد اطرافی) به این باورند که شوهر تحت شرایط خاص حق دارد خانم خود را لت و کوب نماید.^{xxxiii}
- یک سروی زنان کابل نتیجه گیری نمود که تنها 17 فیصد آنان به تنهایی سفر میکنند.^{xxxiv}

با وجود بلند بودن سطح خشونت علیه زنان، احتمال خواستن کمک از پولیس در میان زنان نسبت به مردان کمتر است.

- 52.4 فیصد زنان با خشونت های فزیکتی، 73.9 فیصد با خشونت های روانی و 17.2 فیصد آنان با خشونت های جنسی مواجه هستند.^{xxxv}
- احتمال کمک خواستن یک زن از پولیس نسبت به یک مرد کمتر است - بالترتیب 54 و 70 فیصد.
- ترس زنان از یک گروپ پسران نوجوان به اندازه ترس آنان از یک گله گرگ های درنده است. - 91 فیصد.^{xxxvi}

با وجود افزایش تعداد زنان در پوهنتون ها، تفاوت میان تعداد شاگردان مرد و زن در 5 سال گذشته بیشتر شده است:

- در سال 2012 به تعداد 48032 مرد بیشتر از تعداد زنان در پوهنتون وجود داشت، در حالیکه این تفاوت در سال 2007 کمتر (23073) بود.
- تنها 19 فیصد محصلین پوهنتون را زنان تشکیل میدهد.

سطح تعلیم در ارتباط مستقیم با یک تعداد از شاخص های مهم صحی قرار دارد:

- دختران ایکه تحصیل بالاتر دارند نسبت به دختران بدون تحصیل دارای میزان بارداری کمتر میباشند - بالترتیب 2.08 در مقایسه با 5.3.^{xxxvii}
- از هر 5 زن بیسواد تنها یک تن از آنان از وسایل جلوگیری از بارداری استفاده میکند، در حالیکه 38 فیصد زنان دارای حد اقل تحصیلات ثانوی از چنین وسایل استفاده میکنند.^{xxxviii}
- احتمال ولادت نمودن زنان بیسواد در حضور یک کارمند مسلکی نسبت به زنان باسواد کمتر میباشد - بالترتیب 20 فیصد برای زنان بیسواد و 57 فیصد برای زنان دارای حد اقل تحصیلات ابتدائیه.^{xxxix}

پیشنهادات

این لازمی میباید تا برای پرداختن به مسایل شناسایی شده در این گزارش وارد عمل گردید. ذیل پیشنهادات مشخص ای را جهت تقویت بخشی طرح یک استراتژی ملی جوانان فهرست کرده ایم.

۱. پیشنهادات برای دولت افغانستان

1. ایجاد سیستم دقیق برای اداره معلومات جوانان:

- ایجاد و ترویج یک تعریف عام فهم برای واژه "جوان"؛
- تأمین اینکه اطلاعات آینده در افغانستان بر اساس همین تعریف باشد؛
- تشخیص شاخص های حساس برای جوانان در مراقبت صحتی، تعلیم و تربیه، اشتغال و کاریابی، استفاده از رسانه ها، و اشتراک در مسایل سیاسی؛
- ترکیب پایگاه های اطلاعات "دیتابیس های" موجوده در نزد اداره احصائیه مرکزی، ادارات دولتی، ادارات ملل متحد و سازمان های غیر دولتی.

2. ارتقای ظرفیت های نهادی جهت جمع آوری، اداره و تحلیل اطلاعات:

- ایجاد یک دفتر اختصاصی برای خدمات اداره اطلاعات جوانان؛
- کاپی نمودن سیستم اداره معلومات صحت (HMIS)؛ و سیستم اداره معلومات معارف (EMIS) دولت.

3. اجرای تحقیقات کیفی و مقداری روی مسایل مربوط به جوانان در سکتور های کلیدی:

- نظرات از قصد رای دهی جوانان و سطح اشتراک و فعالیت های آنان در مسایل سیاسی؛
- کاوش مسالی همچو نگرش های جوانان در برابر دیموکراسی، حقوق بشر و تساوی جندر "جنسیت"؛
- تحقیق روی جوانان شهری: بررسی وضعیت جوانان شهری جهت تعیین راه های مبارزه با وابستگی آنان بالای صنایع خدماتی (که با خروج نیرو های بین المللی دچار مشکلات خواهد شد).
- تحقیق روی جوانان اطرافی: بررسی وضعیت جوانان در ساحات اطرافی با تمرکز ویژه بالای دسترسی آنان به رسانه ها و استفاده از تکنالوژی انترنتی و موبایل.

4. افزایش ارتباطات و فعالیت های تبلیغاتی میان جوانان:

- سرمایه گذاری روی توسعه پوشش موبایلی و انترنتی جهت تبلیغات و آگاهی دهی در مورد فعالیت های معینیت امور جوانان؛
- تداوم استفاده از رسانه های ارتباطی مروج مانند رادیو و تلویزیون جهت رساندن اطلاعات به ساحات دوردست و زنان؛
- ایجاد گروه های مکالماتی ملی روی انترنت "آنلاین" با استفاده از شبکه های اجتماعی. ترغیب مباحثات روی مسایل انکشافی و حکومتداری میان جوانان.
- تمویل فعالیت ها، گردهم آیی ها و وقایع ورزشی جوانان جهت تبلیغ علامت تجارتي معینیت امور جوانان.

5. گسترش زمین ها برای حضور فزیک معینیت امور جوانان در تأسیسات و نهاد های دولتی:

- برگذاری سمینار های کاریابی در مکاتب و پوهنتون ها؛
- فراهم سازی یا هماهنگ نمودن خدمات مشورتی و حمایتی برای جوانان در مکاتب، پوهنتون ها و مراکز صحتی.

6. ترغیب جوانان جهت اشتراک آنان در حکومتداری:

- ایجاد پارلمان جوانان؛
- ایجاد سفرای جوانان برای معینیت امور جوانان تا بحیث سخنگو و منبع معلومات فعالیت نمایند؛

11. پیشنهادات برای دولت افغانستان، ادارات ملل متحد، دست اندرکاران کمک های بشردوستانه و انکشافی

1. **کمک در ایجاد یک سیستم اداره معلومات جوانان (YMIS):**
 - تمویل و فراهم سازی حمایت های استراتژیکی جهت ایجاد یک سیستم اداره معلومات؛
 - اجرای تریننگ ها و فراهم سازی حمایت های تخنیکي مداوم برای آمرین خاص اداره معلومات.
2. **طرح ریزی برنامه ها برای جوانان از گروپ های مختلف:**
 - رسیدگی به جوانان شهری و اطراف
 - اتخاذ یک استراتژی متمرکز بر جندر برای برنامه های جوانان
 - گرد هم آوری جوانان محروم اجتماعی و اقتصادی در همچو برنامه ها
 - گرم هم آوری جوانان مهاجر و بیجا شده
 - گرم هم آوری رهبران احتمالی آینده.
3. **تعلیم و تربیه: تمرکز بالای جلوگیری از ترک مکاتب رسمی توسط شاگردان و سرمایه گذاری بالای مهارت های دو زبانی و چندین زبانی جهت افزایش یکپارچگی ملی:**
 - برنامه ملی استقرار مجدد مکاتب: آمار گیری از اطفال بیرون از مکتب، مکاتب واقع در معرض خطر، رسیدگی به جوامع حاشیوی از طریق مکاتب سیار، بلند بردن سطح آگاهی فامیل هایی که دارای اطفال تارک مکتب هستند، و ارتقای زیربنای تعلیم و تربیه؛
 - هماهنگ/متوازن سازی برنامه های تحصیلات عالی: پر کردن خلای موجوده میان پوهنتون های دولتی و شخصی، تعیین اصطلاحات مطابق با استاندارد های بین المللی.
 - برنامه دسترسی به تعلیم و تربیه بوسیله تکنالوژی های جدید: سرمایه گذاری روی پروژه های جدید مانند وسایل آموزشی سیار جهت کمک با مکاتب رسمی و غیر رسمی، مرور خدمات مکاتب سیار جهت پشتیبانی از ابتکارات تعلیمی سکتور خصوصی.
 - رقابت ملی بورسیه های تحصیلی در خارج از کشور بحیث یک ابتکار ملی.
4. **تریننگ ها و کاریابی: رسیدگی به پدیده کمبود فرصت های کاری و کیفیت وظیفه های موجوده برای جوانان تحصیل یافته و بی تحصیل:**
 - مرکز خدمات کاریابی برای جوانان (ESCY): تقویت بخشی و حمایت این مراکز بوسیله یک اداره مستقر برای جوانان؛
 - برنامه گمارش کارآموزی (انترن شپ) برای جوانان که در نخست بالای جوانان شهری آزمایش گردد؛
 - برنامه اجرای کارهای داوطلبانه برای افغانستان: پرورش حس ملکیت و اشتراک، همچنان ایجاد مهارت ها و آرایه یک مجرای گفتگو میان جوانان دارای گذشته های مختلف، آرایه مشوق ها برای ایجاد حس داوطلبی؛
 - رشد تجارت های خصوصی برای جوانان: بر علاوه تشویق ابتکارات مبنی بر آموزش های حرفوی، حمایت و پشتیبانی از ایجاد یک مجتمع تجارتي جوانان جهت راه یابی جوانان ولایات مختلف به بازار های کاری؛
5. **صحت: بلند بردن سطح معلومات مردم در مورد موضوعات صحت تناسلی و توانمندسازی علاج صحت روانی:**
 - برنامه فراهم سازی مشورت ها و حمایت های روانی برای جوانان: طرح های مشوره دهی برای جوانان ایکه از برنامه های حفاظت اطفال و خدمات جوانان باز مانده اند.
 - آگاهی دهی جوانان حاشیوی در مورد مراکز مراقبت های صحی و فراهم سازی زمینه ها برای دسترسی آنها به این مراکز: فراهم سازی کارمندان صحی مشخص برای جوانان حاشیوی و سرمایه گذاری روی برگزاری تریننگ ها برای سکتور های که دارای کارمندان کم میباشند.
6. **اشتراک در مسایل مدنی/اجتماعی و فرهنگی: فراهم سازی یک محیط ایکه اشتراک جوانان را پذیرا باشد و حمایت از چنین محیط:**
 - برنامه توانمندسازی اشتراک جوانان در مسایل مدنی/اجتماعی: خدمات اجتماعی، برنامه های کارآموزی با دولت محلی، گفتگو با بزرگان جهت پر کردن خلای موجوده میان نسلها.

- تشکیل گروه های فرهنگی ملی و ولایتی جوانان: تبادل فرهنگ میان جوانان از ولایات مختلف جهت دانستن تنوع و غنای فرهنگی هر ولایت و طرز العمل های محلی آن؛ شامل سازی هنرها و فرهنگ در نصاب درسی.

III. طرز العمل تطبیقی که توسط تمویل کنندگان "دونران" حمایت گردد

1. گنجائیدن نیازهای جوانان در برنامه های ملی:
 - تمام وزارتخانه ها و ریاست های دولت افغانستان در بودجه های سالانه شان یک مبلغ مشخص ای را برای برنامه های انکشافی جوانان تخصیص خواهند داد؛
 - یک وزارتخانه باید بحیث همکار با ریاست امور جوانان انتخاب گردد، تا این اداره را در ظرفیت تطبیقی و بیشتر از نقش هماهنگی فعلی اش کمک نماید؛
 - تنظیم یک کمیته ملی پالیسی و برنامه های جوانان جهت مرور بر برنامه های جوانان. این کمیته در 24 ولایت افغانستان نمایندگان ولایتی خواهد داشت که متشکل از اعضای انتخابی (70 فیصد جوانان، و 30 فیصد رهبران محلی، و رهبران جامعه مدنی) میباشد.
2. فراهم سازی وجوه برای برنامه های ملی جوانان:
 - ایجاد یک صندوق انکشافی ملی برای جوانان از طریق کمک های دونران بین المللی، سازمان های غیر دولتی، و کمک های سکتور خصوصی و دولتی:
 - این صندوق بوسیله کنسرسیوم ادارات ملل متحد اداره گردد
 - در مراحل بعدی، این صندوق به کمیته ملی پالیسی و برنامه های جوانان تحویل داده شده ولی از دولت افغانستان مستقل خواهد بود تا باشد که صندوق مذکور غیر وابسته و بیطرف باشد
 - این صندوق تمویلی بالای فعالیت های مبنی بر تعلیم و تربیه، کاریابی، صحت و جامعه مدنی متمرکز خواهد بود
 - همکاری در یک میکانیزم (مطابق با موجودیت بودجه) برای پروژه های مختص به جوانان که توسط دولت افغانستان از طریق وزارتخانه های کلیدی تطبیق گردد
 - ارتقای ظرفیت ها در معینیت امور جوانان
3. نیاز به تحقیق بیشتر وجود دارد:
 - مطالعات سکتوری ژرف در سال 2014 و پس از آن میتواند در ثبت تأثیرات پروسه انتقال بالای جوانان در سکتور های مختلف کمک نماید؛
 - بهترین شیوه ها برای توانمندسازی جوانان: این مطالعه در میابد که سازمان های جوانان وجود دارد ولی مشکل در اینجاست که این سازمانها فعالیت های مشترک ندارند تا آواهای خود را بلند کنند.
 - جوانان بیجا شده شهری در کابل: یک تحقیق شرکت سمیول هال با یک گروه کاری تکنیکی متشکل از UNHCR، IOM، ILO، UNFPA، UNHABITAT، و ACBAR. این تحقیق نخستین سروی جامع جوانان بیجا شده شهری (بین سنین 15 – 24 سال) در کابل میباشد که با یک نمونه گیری 2000 جوان در خزان 2013 صورت گرفته است که میتواند یک سروی مقدماتی برای جوانان بیجاشده شهری در شهر کابل باشد. این گزارش بحیث یک بخشی از برنامه تحقیق مطالعات شهری شرکت سمیول هال در سال 2014 بنشر خواهد رسید.

۱۷. خلاصه پیشنهادات برای استراتژی ملی جوانان: 15 برنامه برای جوانان در افغانستان

شماره	ساحه پروگرام	نام پروگرام
1	تعلیم و تربیه	سیستم اداره معلومات جوانان (YMIS)
2		برنامه ملی استقرار مجدد مکاتب
3		برنامه هماهنگ سازی/متوازن سازی تحصیلات عالی
4		برنامه دسترسی به تعلیم و تربیه از طریق تکنالوژی های جدید
5		رقابت ملی بورسیه های تحصیلی در خارج از کشور
6	تریننگ و کاریابی	مرکز خدمات کاریابی برای جوانان (ESCY)
7		برنامه گمارش کارآموزی جوانان (انترن شپ)
8		برنامه اجرای کارهای داوطلبانه برای افغانستان
9		رشد تجارت های خصوصی برای جوانان
10	صحت	برنامه فراهم سازی مشورت ها و حمایت های روانی برای جوانان
11		آگاهی دهی جوانان حاشیوی در مورد مراکز مراقبت های صحتی و فراهم سازی زمینه ها برای دسترسی آنها به این مراکز
12		برنامه توانمندسازی اشتراک جوانان در مسایل مدنی/اجتماعی
13	اشتراک در مسایل مدنی/اجتماعی و فرهنگی	تشکیل گروپ های فرهنگی ملی و ولایتی جوانان
14	تمویل وجوه	ایجاد یک صندوق انکشافی ملی برای جوانان
15		میکانیزم (مطابق با موجودیت بودجه) برای پروژه های مختص به جوانان

این پیشنهادات در گزارش کامل شرکت مشورتی سمیول هال (2013). "آینده افغانستان در مسیر تحول: یک ارزیابی مشارکتی جوانان"، تحقیق سفارش شده توسط معینیت امور جوانان، UNDP، UNFPA، و UNICEF، کابل، 2013

یادداشت ها

- ⁱ CSO (2013), Afghanistan Statistical Yearbook 2012-2013 – Central Statistics Organization, Kabul.
- ⁱⁱ World Bank (2004) *The Devil in the Demographics: The Effect of Youth Bulges on Domestic Armed Conflict 1950-2000*
- ⁱⁱⁱ CSO (2012), Afghanistan Statistical Yearbook 2011-2012 – Central Statistics Organization, Kabul.
- ^{iv} MDG report final p. 26
- ^v NRVA 2007/8, p.66
- ^{vi} The Asia Foundation (2011), *A Survey of the Afghan People*, p.7
- ^{vii} <http://www.undp.org/content/afghanistan/en/home/countryinfo/>
- ^{viii} The World Bank (2013), *Higher Education In Afghanistan*, p. 19
- ^{ix} Samuel Hall Consulting/ILO (2012), *Time to move to Sustainable Jobs: Study on the State of Employment, June 2012*. See also Samuel Hall (2011), *Commercial Law Needs Assessment, commissioned by GIZ in May 2011; Samuel Hall (2011) Economic Assessment and Labour Market Survey of Balkh, Baghlan, Kandahar, and Kunduz, commissioned by Mercy Corps in November 2011; with, respectively, samples of 621 medium-sized companies (in Balkh, Kunduz, Takhar, and Badakhshan) and 1350 employers and employees from the main urban centers of Balkh, Kunduz, Baghlan, and Kandahar provinces.*
- ^x NRVA 2007/8, p. 27-28
- ^{xi} NB: our survey design did not distinguish between inactive and unemployed in the same fashion.
- NRVA 2007/8, p. 26
- ^{xii} NRVA 2007/8, p.32
- ^{xiii} Afghanistan Multiple Indicator Cluster Survey (2013), p. xxi
- ^{xiv} Afghanistan Mortality Survey 2010, p. 40
- ^{xv} Afghanistan Multiple Indicator Cluster Survey (2013), p. 88
- ^{xvi} Afghanistan Mortality Survey 2010, p. 57
- ^{xvii} Afghanistan Multiple Indicator Cluster Survey (2013), p. 142
- ^{xviii} 2002 CDC Mental Health Survey in Afghanistan, as reported in Cardozo, Barbara Lopes ; Bilukha, Oleg O.; Crawford, Carol A. Gotway; et al., *Mental Health, Social Functioning, and Disability in Postwar Afghanistan JAMA*. 2004;292(5):575-584, pp. 575, 578
- ^{xix} The World Health Organization (WHO) (2006), *WHO – AIMS Report on Mental Health System in Afghanistan, Kabul, Afghanistan*, p.2
- ^{xx} USAID and Internews (2012), *The State of Telecommunications and Internet in Afghanistan – Six Years Later (2006-2012)*, p. 9
- ^{xxi} Ministry of Communication and Information Technology: <http://mcit.gov.af/Content/images/Eng%20-%20Internet%20Users.png>
- ^{xxii} USAID (2012), “Apps for Afghanistan”, *Frontlines*, Sept-Oct. 2011, <http://www.usaid.gov/news-information/frontlines/youth-mobile-technology/apps-afghanistan>
- ^{xxiii} Asia Foundation (2012), *Afghanistan in 2012: a survey of the Afghan people (2012)*, p.171
- ^{xxiv} Asia Foundation (2012), *Afghanistan in 2012: a survey of the Afghan people (2012)*, p.172-173
- ^{xxv} Altai Consulting (2010): *Afghan Media in 2010*, p.145
- ^{xxvii} NRVA 2007/8, pp. xviii
- ^{xxviii} NRVA 2007/8, pp. 32 and 27
- ^{xxix} Central Statistics Organization (2012) *Afghanistan Statistical Yearbook 2011-2012*, p.24
- ^{xxx} Samuel Hall/NRC/IDMC/JIPS (2012) *Challenges of IDP protection in Afghanistan: Research study on the protection of the internally displaced in Afghanistan*, p. 8
- ^{xxxi} Samuel Hall/NRC/IDMC/JIPS (2012) *Challenges of IDP protection in Afghanistan: Research study on the protection of the internally displaced in Afghanistan*, p. 8
- ^{xxxii} NRVA 2007/8, p.iv
- ^{xxxiii} Specifically, for any of the following reasons: if she goes out without telling him, neglects the children, argues with him, refuses sex with him, burns the food or wears inappropriate clothes.
- Afghanistan Multiple Indicator Cluster Survey (2013)*, p. 137
- ^{xxxiv} Samuel Hall (2012) *The Challenge of Becoming Invisible: Understanding Women’s Security in Kabul*, p. 12
- ^{xxxv} Global Rights (2008): *Living with Violence: A National Report on Domestic Abuse in Afghanistan, Global Rights: Partners for Justice*, pp.21-23
- ^{xxxvi} Samuel Hall (2012) *The Challenge of Becoming Invisible: Understanding Women’s Security in Kabul*, p. 12
- ^{xxxvii} Afghanistan Mortality Survey 2010, p. 42
- ^{xxxviii} Central Statistics Organisation and UNICEF (2012), *Afghanistan Multiple Indicator Cluster Survey - 2012*, p.xxi
- ^{xxxix} NRVA 2007/8, p.85

تماس با شرکت سمیول هال
info@samuelhall.org
www.samuelhall.org

امتیاز عکسبرداری: للگی سنو / Lalage Snow